

Popov's Afghaanse Windhonden

Regina & Faye TROMP

Dat zonen en dochters het beroep van hun ouders kiezen, vindt niemand vreemd. Ze zijn immers met dat beroep opgegroeid. Het gebeurt ook in de sport en de muziek: honkballer Tjerk Smeets is de zoon van sportjournalist en oud-basketballer Mart Smeets, voetballer Youri Mulder is de zoon van Jan, en zanger Enrique Iglesias is de zoon van Julio. In de kynologie is het niet anders. Zonen en dochters van bekende fokkers treden in de voetsporen van hun ouders. Hoe gaan de oude en de jonge generatie met elkaar om? Leren ze van elkaar? Hebben ze dezelfde kijk op honden? Denken ze hetzelfde over de veranderingen in de kynologie? ONZE HOND zoekt dat uit en geeft antwoord op die vragen...

ABSOLUUT CULTUURRASSEN

Het eerste duo in deze serie zijn moeder en dochter Tromp, Regina en Faye. Niet alleen fokkers van Afghaanse Windhonden onder de kennelnaam 'Popovs', maar ook bekende exposanten. Daarnaast is Regina keurmeester voor een aantal rassen in de rasgroepen 2, 5 en 9 en groepskeurmeester voor rasgroep 10 (Windhonden). Zij is voor mij geen vreemde, want ik interviewde haar al eens eerder in 2003, samen met twee andere Windhonden keurmeesters.

Dat Regina ook een aantal rassen in rasgroep 5 keurt, is niet verwonderlijk. In de groep van de Spitsen en Oertypen zitten ook de zogenoemde halfwindhonden, zoals de Spaanse Podenco's, Portugese Podengo's, Cirneco dell'Etna en de Pharaohond. Op de vraag wat Regina zo aantrekt in de rasgroep Windhonden, antwoordt ze in 2003: *'De mooiste*

groep die er is! De interessantste groep, absoluut cultuurrasen. Al heel en heel oud, niet gemaakt en met een hele lange geschiedenis. Het zijn aristocraten, zeer sterke persoonlijkheden. Je raakt in de ban, 't zijn net mensen op vier benen.' En op mijn vraag waaraan Windhonden absoluut moeten voldoen, zegt Regina: *'Uitstraling en aristocratie.'*

EEN LACH EN EEN TRAAN

Regina Tromp-Pruyn is getrouwd met Ted, heeft twee dochters – Faye en Elfie – en woont in Schijf, in West-Brabant. Na het managen van een sportschool en schoonheidssalon kent ze nu de luxe om zich alleen maar bezig te houden met de honden en... ze zit nu op de kunstacademie. Dochter Faye

'Windhonden is de mooiste rasgroep die er is...'

Bij Regina en Faye is zelfs sprake van drie generaties kynologen, want Regina krijgt de kynologie met de papepel ingegoten. Als klein meisje bezoekt ze met haar vader hondenshows, niet alleen om naar Windhonden te kijken, maar ook Terriers.

Tromp-van der Veer is getrouwd en in de zomer van 2014 moeder geworden van een prachtige dochter – Lieve. Faye is afgestudeerd in de Commerciële Economie en werkt samen met haar vader als hulpcurator bij groot-schalige faillissementen in het

Drie generaties: Regina, Faye en Lieve met, natuurlijk, twee Afghaanse Windhonden. (Foto: Hannie Warendorf)

beleggingen segment. Ze woont maar tien minuutjes bij haar ouders vandaan.

Hun eerste zelfgefokte kampioen heet 'Popov'; dat was een Lhasa Apso. 'Popov' is een wereldberoemde clown geweest en Windhonden zijn ook clowns. 'Maar hun kennelnaam', aldus Regina, 'staat ook synoniem voor de lach en de traan die deze hobby met zich meebrengt.'

Huize Tromp staat middenin het bos met veel ruimte voor de honden, die een eigen hondenhuis hebben. Regina: '... met een eigen badkamer, keuken en veel dikke matrassen. Aan het hondenhuis zitten een overdekte en een niet overdekte ren vast'. Bij regen en met showklaar gemaakte Afghaanse Windhonden is een overdekte

plaats een must. Er zijn altijd twee Afghanen binnen, samen met Lola de Lhasa, en Faye neemt er ook elke dag twee mee naar huis.

Regina: 'We hebben een roulerend systeem, zodat alle honden alle facetten van het leven kennen. Van tv kijken tot plassen aan de lijn.'

Wie op tentoonstellingen hun fraai verzorgde honden ziet, moet weten dat er ook werk is zonder glamour... dweilen, drollen ruimen, afwassen, dekens kloppen, vlees snijden en wassen. 'De vachtverzorging', aldus Regina, 'is mediterend. De honden geven zich over, kopje thee, muziekje aan en borstelen maar.'

Wat mij opvalt is dat Afghaanse Windhonden, maar ook andere rassen uit rasgroep 10, vaak worden voorgebracht door expo-

santen die er tip top uitzien. Faye: 'Voor ons is het om het plaatje compleet te maken. We zijn uren bezig om de honden tip top in orde te brengen voor de show; het minimale werk is dan wel het mantelpakje aantrekken op het moment suprême.'

LUISTEREN, KIJKEN, VRAGEN

Op mijn vraag aan Faye of ze als klein meisje al naar hondenshows gaat, antwoordt ze: 'Ik was zes weken oud toen ik mijn eerste hondenshow bezocht. Mijn moeder stopte de keuringen om me te voeden. Met enige regelmaat worden we hier nog aan herinnerd door exposanten van toen en hoe geweldig ze dat vonden.'

Ik weet wel dat ik altijd mee wilde en kan me de gesprekken in de auto, op de terugweg, nog goed herinneren.

'Mamma, zag je dat bij die zwarte Afghaan? Die zette zijn poten raar. Een derde plaats was nog heel hoog hoor, mamma, voor hem.' Inmiddels heb ik zo'n liefde en passie voor ons ras dat mijn drijfveer is een steentje bijdragen aan het in stand houden van ons geweldige, unieke cultuur-ras.'

Dat 'steentje bijdragen' heeft zich bij Faye nog niet vertaald in keurmeester worden, hoewel haar de laatste tijd toch meer en meer het gevoel bekruipt dat ze dat misschien wel moet gaan doen. Ze heeft al wel adviezen voor jonge kynologen, die in de voetsporen van hun ouders willen treden: *'Luisteren, luisteren, luisteren, kijken, kijken, kijken, vragen, vragen en vragen, niet alleen*

aan je ouders maar juist ook aan anderen. Ga langs de ring zitten en kijk. Ga andere kennels bezoeken, ook met andere rassen, train je oog en ga in discussie met je ouders waarom zij het zo zien of zo doen. Je houdt elkaar scherp en je zorgt ervoor dat alles wat jezelf doet of gaat doen, bewust doet.'

Haar mooiste kynologische herinneringen deelt Faye in tweeën, de werpkist en de showring. Waarbij de werpkist staat voor de geboorte van 'Multi Champion Popov's Sundance Kid' ('Jewel'), een rode reu in hun eerste nest. Faye: *'Een bijzondere reu die ons heeft gesterkt in het gevoel dat we op de goede weg zaten qua fokken. Als we niet meteen zo'n hond in ons eerste nest hadden gehad, weet ik niet hoe onze kennel*

er nu uit zou zien. 'Jewel' was het bewijs dat onze wens, onze droom, ons fokidee werkte.'

Voor wat betreft de showring gaat het om 'Multi Champion Popov's Freule' ('Cici'), die, voorgebracht door Regina, uit circa 40 teven de Jeugd Wereldtitel wint... *'onder een keurmeester voor wie wij veel respect hebben. 'Cici' is een bijzondere dame in een exotische kleur, maar met een ouderwetse, oerdegelijke bouw. Geboren uit een combinatie van onze sterke tevenlijn en met een outcross reu als vader. Hier kwam alles samen; het bewijs dat exotisch en degelijk wel samen kunnen gaan in één Afghaan. Het resultaat van jaren studeren, plannen en 'inner guts' met betrekking tot fokken én dan van de zijlijn mogen bekijken*

Faye: 'Ik was zes weken oud toen ik mijn eerste hondenshow bezocht. Mijn moeder stopte de keuringen om me te voeden.'
(Foto: Hannie Warendorf).

en beleven – is toch anders dan in de ring – gaf me een overweldigend gevoel van dankbaarheid.'

SOUNDNESS BOVEN ALLES

Als het gaat om de verschillen tussen de kynologie van zo'n 25 jaar geleden en nu, gaat Regina het antwoord geven: '25 jaar geleden was er een enorme hiërarchie in de kynologie. Je moest als nieuwkomer je drie dubbel en dwars bewijzen; het was enorm moeilijk om een voet tussen de deur te krijgen. Alleen de echte volhouder lukte dat. Tegenwoordig zijn nieuwkomers vaak alleswetende betweters, die soms te wensen overlaten in hun ethische gedrag, onder andere in de ring. De gulden middenweg zou, in mijn ogen, de kynologie ten

goede komen. Ik mis de tijd dat er met respect over grote fokkers wordt gesproken. Ze hoeven 'jouw' type niet te fokken' maar respect voor het steentje dat die fokker bijdraagt aan het ras, zou meer op zijn plaats zijn.' Mijn vraag wat Regina het belangrijkste aspect vindt bij het keuren van Afghaanse Windhonden wordt kort en krachtig beantwoord: 'Soundness! Het exterieur moet kloppen met de functionaliteit van de Afghaan. Dit is belangrijker dan details, zoals een dichte ring in de staart. Er is geen Afghaan die een haas vangt met zijn staart of een hond die minder vangt door het missen van een P₁ (de premolaar achter de hoektand, ook wel valse kies genoemd, red.). Ik zeg niet dat details onbelangrijk

zijn, maar soundness gaat boven alles.' Het fokken en tentoonstellen van Afghaanse Windhonden heeft kennel 'Popov's' niet alleen veel overwinningen op shows gebracht maar wellicht ook iets anders. Roem? Inzicht? Regina vult aan: 'Een schat aan dierbare herinneringen! Het intense gevoel van dankbaarheid om mijn leven te mogen delen met heel bijzonder honden, ongeacht hoe succesvol ze in de showring zijn geweest. Natuurlijk zijn sommige overwinningen wel de kers op de taart.'

Op twee vlakken heeft het Regina inzicht gebracht, als keurmeester en als fokker. Als ze keurt en een hond met een bepaalde fout ziet, weet ze de tekortkoming beter in te schatten. Is het een genetische tekortkoming? Zo ja, hoe moeilijk is het om die 'eruit te fokken'? Of is de oorzaak een bepaalde manier van fokken? Inzicht als fokker: een type komt niet voort uit het feit hoeveel keer een bepaalde hond in een stamboom voorkomt. Regina: 'Wij hebben vanaf ons eerste nest meteen niet te close gefokt, iets dat de Raad van Beheer nu promoot, en we hebben toch een eigen type, maar met een bredere genenpool.'

'DE NVOW IS ONS THUIS'

'Popov's' Afghanen zijn ook actief op het coursingveld en de renbaan. 'Niet zo intensief als in de showring', zegt Faye, 'domweg, omdat je op een zaterdag maar op één plaats kunt zijn en we ook genieten van een vrije zondag thuis. De honden genieten enorm van het coursen en rennen; op een andere manier als ze genieten van de aandacht en het spel in de show-ring. Voor ons is het heel interessant om te kunnen zien of de honden hun oorspronkelijke bestaansrecht nog naar behoren kunnen uitvoeren.'

Regina over de Windhondengroep: 'De mooiste groep die er is! De interessantste groep, absoluut cultuurrassen. Al heel en heel oud, niet gemaakt en met een hele lange geschiedenis. Het zijn aristocraten, zeer sterke persoonlijkheden.' De foto is gemaakt tijdens een keuring in Finland, in 2013. (Fotograaf onbekend).

Faye: 'Een echte Afghaan, met een degelijke bouw, kan net zo'n showkanon zijn als dat vliegend tapijt.' (Foto: Nel van Wijngaarden).

De rasvereniging van de Afghaanse Windhond, de Nederlandse Vereniging voor Afghaanse Windhonden en andere Oosterse Windhondrassen (NVOW - www.nvow.nl) is een vereniging die van oudsher meer dan één ras vertegenwoordigt. Die andere Oosterse Windhondenrassen zijn onder andere de Azawakh, Sloughi, Saluki en Chart Polski. (Inmiddels is er een tweede rasvereniging voor de Afghaanse Windhond).

Faye is al enkele jaren secretaris van de NVOW en wil wel even uitleggen wat deze rasvereniging voor haar betekent. Het is een prachtige vereniging met een rijk verleden, opgericht door Han Jungeling, die de eerste Afghaanse Windhond in Nederland importeert. Dit jaar viert de NVOW haar 80-jarig bestaan. De taak als vertegenwoordiger van het ras neemt de club serieus door altijd aanwezig te zijn op de vergaderingen van de Raad van Beheer, door een sterk Verenigingsfokreglement (VFR), door het regelmatig organi-

seren van symposia, rennen en coursing activiteiten en het organiseren van een jaarlijkse kampioenschapsclubmatch, waar

rasspecialisten keuren. Er is een interessant clubblad met rasspecifieke artikelen. *'Dankzij de overgave waarmee de club dit doet hebben wij'*, aldus Faye, *'geen behoefte lid te worden van een andere rasvereniging. De NVOW is ons thuis.'*

Regina is niet meer actief in een kynologische vereniging, maar ze heeft ook zo haar bedenkingen bij een tweede, derde of zelfs vierde rasvereniging. Die zijn weliswaar legaal, maar zijn vaak ontstaan door geruzie en dat is niet bij uitstek de beste drijfveer. Ze herinnert zich dat er een Saluki club was en *'geloof me, iedereen was blij dat de NVOV zei dat ze natuurlijk terug konden komen op het honk. Het reilen en zeilen van een actieve rasvereniging is zéér veel-omvattend en bestaat niet uit alleen maar één keer per jaar organiseren van een kampioenschapsclubmatch.'*

Regina: De Raad van Beheer kan niet anders dan zich er mee bemoeien. Er is te veel roering, te veel deining, ook in de media. Het allerbelangrijkste zijn gezondheid en welzijn in een hobby waar je met levende wezens bezig bent.' Regina thuis gefotografeerd samen met, natuurlijk, een Afghaanse Windhond. (Foto: Hannie Warendorf).

Regina met Tyra (Multi Ch Popov's Laa-Laa) en CiCi (Multi Ch JWW'10 Popov's Freule). (Foto: Collectie Tromp)

NIET VOOR DE WOL

In huize 'Popov's' is nauw contact met fokkers over de gehele wereld; niet alleen om elkaars honden te

Regina: *Zoals je wellicht zult begrijpen, is contacten hebben in Afghanistan niet echt mogelijk door alle ellende die het land al jaren in zijn*

Niet voor de wol maar voor **de jacht...**

gebruiken, maar ook voor kennisoverdracht, waarmee het ras wereldwijd alleen maar voordeel heeft. Wie Spaniels heeft kan naar het land van herkomst, hetzelfde geldt voor Poolhonden, maar hoe zit dat met Afghanen?

greep heeft. Maar ik heb wel een leuk verhaal. We liepen een paar jaar geleden over de markt met twee volwassen honden en een pup. Er kwam een man naar ons toe, een Afghaanse man die naar Nederland was gevlucht. Hij was in tranen om

weer Afghaanse Windhonden te zien, het ras dat hij zelf ook had in Afghanistan, en hij sprak de legendarische woorden: 'We hielden ze alleen niet voor de wol, maar voor de jacht.' De twee types die men in Nederland placht te onderscheiden, de berg Afghaan en de vlakke Afghaan, bestaan al lang niet meer,' vervolgt Regina. 'Eigenlijk waren de eerste importen in Nederland twee verschillende rassen, maar helaas nooit zo erkend, ondanks dat men zich in die tijd daarvoor hard heeft gemaakt. Heel kort door de bocht kun je zeggen dat de rasstandaard is geënt op het type berg Afghaan'. Ze verwijst naar www.afghanhoundtimes.com/jung30.htm en besluit met 'dat er

juist nu door de VDH (de Duitse Kennel Club) nieuwe Windhondrassen worden erkend, zoals de Taigan, vind ik bizar.' De certificering van fokkers en/of van nesten is (weer) onderwerp van gesprek in de rashondenfokkerij. Regina Tromp heeft daar op zich geen problemen mee, maar op mooie plannen, die zijn bedacht door 'kantoormensen' aan de ontwerptafel en niet werken in de praktijk, moet de kynologie alert zijn. Hetzelfde geldt voor de verregaande bemoeienis van de Raad van Beheer met de rashondenfokkerij, via het VFR. Regina: 'De Raad van Beheer kan niet anders dan zich er mee bemoeien. Er is te veel roering, ook in de media. Het allerbelangrijkste zijn gezondheid en welzijn in een hobby waar je met levende wezens bezig bent. De echte rashondenfokkers en -liefhebbers zullen het omarmen.'

10 VRAGEN VOOR REGINA

Favoriete keurmeester?

Een keurmeester die niet alleen een lijn in de keuring heeft op de dag zelf, maar ook over de jaren heen.

Engeland of Amerika?

Amerika, alleen omdat ik moet kiezen en dan Amerika omdat het zo divers is.

Whisky of wijn?

Wijn.

Het laatste boek dat je las?

'Van dode mannen win je niet' door Walter van den Berg.

Vlees of vis?

Vis vaker, vlees af en toe.

Je ergert je in de kynologie het meest aan...?

Domme mensen.

De laatste film die je hebt gezien?

The Wolf of Wall Street.

Winner of Kampioensclubmatch?

Beide hoogtepunten in het Nederlandse showjaar. Zou niet kunnen en willen kiezen. De keurmeesters maken dan het verschil.

Aria van Mozart of Bob Dylan?

Mozart.

Het mooiste hondenboek?

'Honden zijn om van te houden' van Eberhard Trumler.

Regina met Popov's Bombalurina (Bambi) en Faye met Multi Ch Karakush The Meow Factor (Ralph). Behalve moeder en dochter – zwanger van Lieve – in de ring ook vader en dochter. (Fotograaf onbekend).

VLIEGEND TAPIJT

Het aardige van een moeder-dochter interview is om uit te vinden waar de meningen parallel lopen en waar de verschillen zijn. Dat kun je alleen maar uitvinden door, zonder dat ze elkaars vragen en antwoorden zien, dezelfde vragen te stellen. De antwoorden zijn soms gelijk, soms verschillend en alleen de lengten ervan laten al een verschil zien. De antwoorden van Regina zijn kort en krachtig, geen woord te veel. Die van Faye uitgebreider, beeldend en humoristisch. Is Regina's grootste ergernis 'de onkunde van sommige keurmeesters', Faye houdt het op 'de logheid om dingen te verbeteren.' Dat maakt dat we soms achter de feiten aanlopen.'

Waar ze het roerend over eens zijn, is wat de grootste verandering is die de Afghaanse Wind-

hond in de afgelopen jaren heeft ondergaan. 'Vachtverzorging!' Als uit één mond! Regina: 'En zowel de kwantiteit als de kwaliteit. Je ziet nu veel meer karikaturen van een Afghaan dan solide Afghaanse Windhonden zelf.' Faye vult aan: 'Dat 'Flash & Dash', zoals de Amerikanen het zo mooi noemen, gaat meer en meer belangrijker worden. Het gaat steeds minder om een correct gebouwde Afghaan, maar om een spectaculaire Afghaan. In kleur, in trimwerk, in beweging – vaak niet rastypisch in beweging, maar zoals een Koningspoedel. Ik durf haast te zeggen dat wij predikanten zijn van

het feit dat het één het ander niet hoeft uit te sluiten. Een echte Afghaan, met een degelijke bouw, kan net zo'n showkanon zijn als dat vliegend tapijt.'

OM TIEN GAAT DE GRILL AAN

Voor deze 'kynologische moeder en dochter' zijn wel honderd vragen te bedenken. Over hun ervaringen met pupkopers, hoe ze aankijken tegen 'dubbelshows', welk fokstelsel ze er op na houden. Alleen met die laatste vraag is al een ONZE HOND te vullen. Ik moet kiezen en kies een onderwerp dat exposanten zal

aanspreken: het reizen en shows bezoeken. Het is Faye die daarop het antwoord geeft. 'Dat gaat allemaal heel relaxed en als wij alle twee onze stembanden zouden verliezen, zal er tijdens zo'n reis niet veel veranderen. Zo zijn we op elkaar ingespeeld. We zorgen dat de reis zo aangenaam mogelijk wordt voor de honden. Dikke dekbedden zorgen er voor dat ze uitgerust en prinsheerlijk op de bestemming aankomen. We slapen altijd in hotels en draaien onze hand er niet voor om daar aan te komen met drie volwassen honden en een pup. Het meest dol ben ik op de Windhondenshows in Duitsland. Die zijn buiten – dus ja, er moet ook een tent mee – en de sfeer is altijd heel gezellig. Om 10 uur gaat de grill aan – na de keuring een grillworst voor de honden. De ringen zijn groot en de honden showen altijd hun hart eruit. Als ik er dan een moet noemen, is het Donaueschingen, hét showweekend voor alle Windhond-liefhebbers van Europa. Meer dan 1200 Windhonden op een prachtig terrein met alle bijzondere voordelen van een Duitse buitenshow. En in Donaueschingen zijn altijd de mooiste kraampjes om te winkelen. Voor ons voelt dat weekend altijd als een soort vakantie!'

Regina vat het antwoord op de vraag korter samen: 'Ik koester onze hondenvakanties, zoals ik ze noem.'

YING & YANG

De vraag wat het grootste verschil is tussen moeder en dochter, respectievelijk tussen dochter en moeder, levert geen grote verrassingen op. Regina over Faye: 'Een jonge, dynamische, intelligente kynoloog naast je is heel speciaal. I'm blessed! We zijn heel gelijk en toch vullen we elkaar aan waar nodig: ying & yang.'

'Er is geen Afghaan die een haas vangt met zijn staart of een hond die minder vangt door het missen van een P₁.' Regina Tromp als keurmeester op de tentoonstelling in Mechelen (België) in 2011. (Foto: Collectie Tromp).

Multi Ch Abicas Marquis de Sade – Marki – met Faye. Gefotografeerd op het moment dat Marki Veteranen BIS werd op de Europese Show. (Foto: Alice van Kempen).

ik dat het dé Elfie is die Regina aan het begin van dit interview noemt. ‘Dat is mijn zusje’, zegt Faye, ‘afgestudeerd aan de Hogeschool voor de Kunsten. Ze heeft onder andere een wekelijkse column in de Metro, twee jeugdboeken geschreven en volgend jaar komt haar tweede roman uit, naar aanleiding van het winnen van de VPRO Bagagedrager, een aanmoedigingsprijs. Of het klopt wat ze schrijft? Mits je er een paar potten zout bij neemt. De artistieke vrijheid viert hoogtijdagen.

Regina en Faye ontkomen tot slot niet aan een oude traditie: mijn tien korte vragen, waarop ze ook korte antwoorden moeten geven! ■

Faye: ‘Eerlijk gezegd lijken we heel veel op elkaar, zelfs onze stemmen. Misschien dat mijn moeder excentriker is op het eerste gezicht, maar stille wateren hebben diepe gronden.’

Faye zegt dat ze nog wel een vraag had verwacht over hoe fokcombinaties bij hen tot stand komen, met twee kapiteins op één schip. Om er meteen aan toe te voegen: *Denk nou niet dat dit een heftig rollebollend gebeuren is bij ons.*

DAT IS MIJN ZUSJE

Bij de voorbereidingen voor dit interview stuit ik op twee websites: <http://www.elfietromp.nl/> en <http://www.vpro.nl/lees/nieuws/bagagedrager.html> Als ik daarop lees ‘dat Elfie met haar moeder en zus en acht Afghaanse Windhonden naar de World Dog Show in Boedapest zal afreizen, in een poging zo de hondengekte van haar familie te leren begrijpen, en ik een foto zie van een jonge vrouw met twee Afghaanse Windhonden, dan weet

10 VRAGEN VOOR FAYE

Favoriete filmacteur?

Kevin Spacey maar ik heb een zwakke plek voor Gerard Butler.

Favoriet vakantieoord?

Costa Rica, een klein land dat alles heeft. Van jungle tot Bounty stranden, van blue jeans frogs tot zeeschildpadden, die 's nachts eieren komen leggen op het strand.

Mantelpakje of spijkerbroek?

Herinner me in mantelpak, maar weet dat ik het meest een spijkerbroek aan heb met de honden.

Favoriete keurmeester?

Ik zou te veel goede keurmeesters te kort doen om maar één naam te noemen.

Je wint de Staatsloterij en je koopt meteen...?

Een camper zo groot dat er zowel genoeg surfplanken (voor mijn man) als honden in kunnen.

Je slechtste eigenschap?

Te perfectionistisch.

Favoriete tv programma?

Ik ben gek op goede tv series zoals de Soprano's, House of Cards, Breaking Bad.

Wat wil je in je leven absoluut een keer doen?

Heb je even? Ik heb nog een lange bucketlist! Als ik het op de honden betrek, dan het showen van onze Afghanen op de American National.

Chinees of hutspot?

Écht Chinees, al is een hutspot met Hollands winterweer ook niet te versmaden.

Goede tijden, slechte tijden of De Wereld Draait Door?

Absolúút DWDD.